

Мороній 1–6

(30 ЛИСТОПАДА–6 ГРУДНЯ)

Чого ми можемо навчитися з книги Моронія?

Мороній жив у неспокійні часи. Він був свідком остаточного знищення нефійців, його батько загинув у битві (див. Мормон 8:3), а нефійців, які відмовилися зректися Ісуса Христа, було вбито (див. Мороній 1:2). Мороній також відмовився “зр[ектися] Христа” (Мороній 1:3). Він утік, щоб знайти безпечне місце, й упродовж багатьох років переховувався.

“Я напишу ще дещо” (Мороній 1:4)

На той час Мороній вважав, що вже все написав на пластинах, але за волею Господа він мав “напи[сати] ще дещо, щоб, можливо, це стало у пригоді моїм браттям ... колись, у майбутній день” (Мороній 1:4).

Чому він це написав?

Знаючи божественну мету Книги Мормона, Мороній повинен був ретельно відбирати те, про що писав. Після прочитання книги Моронія поставте запитання: чому Мороній вирішив написати те, що написав? Що, на його думку, було головним? Як останнє свідчення Моронія вплинуло на ваші почуття стосовно Книги Мормона?

Що він написав?

Мороній додав розділи 8 і 9 до книги Мормона, включив скорочену власноруч книгу Етера і додав свою книгу (книгу Моронія) до пластин Мормона.

У написаному Моронієм є багато цінного для нас. Він писав про роботу Церкви (див. Мороній 1–6), включив учення свого батька Мормона (див. Мороній 7–9) і записав своє останнє свідчення (див. Мороній 10).

